

търа доста уплашило Коломбовы-ты хора. Какво щемъ правимъ ный, думали, ако вѣтъръ-ть духъ постоянно все отъ единъ странж? — Ные щемъ отидемъ доста на далечь, а какъ щемъ ся врънемъ испослѣ назадъ? — Врѣмѧ-то было все хубаво. Прохладный вѣздухъ, ясно-то небе, тихо-то море, всичко было за хубость. Коломбъ, ся радвалъ, дѣ-то му благопріятствовало врѣмѧ-то, нъ спѣтнци-ти му нѣмали неговыи-ть умъ и негово-то мѣжество, за това начижли да роптаѣтъ, и скоро бы ся повдигнжли срѣщу капитана си, ако различни лѣжливы явленія на врѣмена не бы пробуждали у моряцы-ты надѣждъ, че брѣгъ-ть е близо. Скоро ся показали по лицѣ-то на море-то толкова много трѣвы, что-то ся глядало като една зелена ливада. Нѣкои отъ тия трѣвы были отъ рода на оныя, что растѣтъ по край брѣгове-ты; другы пакъ были така росны и зелены, като да речешъ, че на часъ-ть ся были отдѣлили отъ суши-тѣ. Чисто около кораба привръквали птицы, и пакъ летящи рыбы безпрѣстанно прѣскачали отъ едно мѣсто на друго по поврѣхнинѣ-тѣ на море-то. Нъ ето пятдесятъ дни ся измнжли откаѣ потеглили отъ Испанії и при всички-ты знакове, че брѣгъ наближава, никакъвъ брѣгъ ся не виждалъ. Въ срѣдца-та на суевѣрны-ты Коломбовы другары начижли да ся вмѣжватъ лоши мыслы, че вражіи силы нарочно гы залисвали съ та-кыва явленія, какво-то да ся полѣгвать да отиватъ по-нана-прѣдъ за да загынжть. Моряци-ти начижли да негодуватъ.

Множло ся нѣколко дни и морски-ты трѣвы толкова ся умножили, что-то Испанци-ти ся уплашили да не ударять въ нѣкои подводни скалж. Капитанъ-ть за да размахне тоя страхъ заповѣдалъ да спустятъ да прѣмѣрятъ глѣбочинѣ-тѣ; опустили, а дѣно недостигнжли. Замайвать ся еще нѣколко дни, брѣгъ пакъ ся не вижда. Коломбова-та дружина начижли да выкатъ срѣщу него, събириали ся на купове, и начижли горко да ся окайвать, че повѣрили сѫдѣ-тѣ си на единъ напрѣнъ чловѣкъ, кой-то ся лута напусто за да прослави имѧ-то си. Коломбъ прѣдвиждалъ опасность-тѣ, коя-то могла да произлѣзле отъ та-кива умове, нъ все ся прѣтварялъ на весель: Едни отъ тѣхъ успокоявалъ съ ласкателства, на другы обѣщавалъ богатства, а строго наказвалъ тія, кои-то съ свое-то тврьдоглавство прѣпятствуvalи на пжтуваніе-то. На тоя, кой-то прѣвъ бы видѣлъ земѣ, капитанъ-ть обѣщаль